

Štefanija Mesarić

PRAKSA

Komedija na donjemeđimursko kajkavskom narjêčjó

Ljubljana, 1999

Lica:

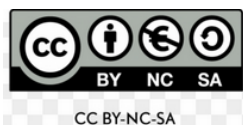
Franc - japa
Ana - mama
Ivek - sin
Marica - sneha
Jona - sosed
Đurda - puca

Mjesto radnje: Izmišljena hiža i događaj v Međimurju

Igra je napisana po ideji dramske igre Ivek i Micika-Stijepana Škvorca. Kao njezin nastavak opisuje događaje nakon toga što su se Ivek i Micika oženili i sad očekuju svoje prvo dijete. Komedija prikazuje kako Ivek iz sramežljivog dečka uživa u novoj ulozi muškaraca, koji sad kad je oženjen privlači pozornost drugih žena.

KOLOFON

Praksa
Autor in nosilac avtorskih prava: Štefanija Mesarić
Mednarodni klasifikatorji:
E izdanje, pdf format
URL dostup:
Dostup od: 24. 4. 2021
Samonaklada, Ljubljana
Uredila: Lucija Matič
Godina izradnje: 1999
Nije za prodaju. CC licenca

ANA: *(tiho sprema doručak... Franc bučno ulazi)*

Kaj tak ružiš? Kaj nemreš bole stiha dojt v hižo?
Znaš da Ivek išče spi ti pak tak ružiš.

FRANC: Več mi je dost toga njegovega spala.
Sako jutro moram hoditi po hiži kak daj kaj krav.

ANA: Pak znaš da je Ivek kesno došel dimo.

FRANC: Je kesno je došel dimo? De pak je bil gospon? Pak je čisto drugi čovek
z jega postal.

ANA: Pak dej malo potrpi, pak smo i mi bili mlàdi. Sam kaj si ti to več zobil.

FRANC: Nikaj sam ni zobil.! Jà znom da sam se morav prvi stati, se nahroniti i se
vuni vščiniti v štali i fkocima. Ve dok bi morav jà počivati ve stopram
najbolje delam.

(Ulazi Ivek ves pospani...)

IVEK: Dobro jutro. Kaj ste se tak rano stali? Stopram je osem vur!

FRANC: Je stopram je osem vur! To reči svojim svinjam. Celo selo bi čulo kak
kroljijo f kocu! A krave bi roždile kak dej je klali.

ANA: Dej bodi več jempot tiho! Navek ti nekaj fali.

IVEK: Vidiš japa pak navek samo gombaš.

(Ulazi Jona...)

JONA: Dobro jutro! Kaj išče ste domaj!? Jo pak sam mislila da ste več
jeno prikolicu kalampera skopali i posprajli!

FRANC: Ve si išče ti došla zajebàvat: Ni mi je dost kaj me of moj gospon sako jutro
zajebovlje.

ANA: Sej si Jona, si spijemo kàvo.

JONA: No pak si malo sednem itak kak vidim nikaj ne delate.

IVEK: Nejte soseda tak govoriti. Kaj ne vidite da je mama več skuhalo, se posprovila i se za napolje pripravila, no i japa je nekaj vuni vščinil.

FRANC: Nekaj fščinil.! Pak sam se napraj kaj si ti negda delav! Da bi znal kombajna peljati bi bormeš i kalampira več skopal!

IVEK: Japa pak sam ti več rekev da te bom nafčil i to delati kaj naš navek nome čakal.

JONA: Ivek pa kaj si čista bnorev? Ti boš spol japa pak se bo s kombajnom navločiv!

FRANC: Vidiš Jona, naš Ivek ti je gospon postav.

JONA: Vidim vidim da se Ivek nekam lišpa. Da ga nej poznala bi si mislila da je to ni Ivek. Nekaj se imam koli toga spominati...De pak je Marica?

(Franc hoda po sobi, Ana servira kavo...)

ANA: Na Jona kàvo, čakaj donesem i kekse. Marica je dišla v Čakovec na kontrolo.

IVEK: Japa dejte si več jempot sejte. Pak tak hodite po hiži kak lačen srat.

FRANC: Kak naj sedim i poslušam a si so več drugi napolju.

IVEK: Poglej sosedo ona se nikaj ne sekira. I kaj ji fali? Se bomo i mi vščinili išče je ni nikomu nikaj stalo napolju.

JONA: Je bormeš nimam niti jo časa. Samo sam se spotoma naljuknola. Fola za kovo. Idem ve jo dimo..., a z tobom se bom Ivek potli spominala. Zbogom.

ANA: Ivek kaj se to ima soseda Jona z tobom spominati?

IVEK: Kaj jo znom! Znoš da ona navik nekaj zezna dok ide k peku. Tam se zberejo, I onda celo selo na glovo obrnejo.

ANA: Hote k zajtreku.
(Stavlja narezak na stol)

FRANC: Nikaj se namo najedovali spakoj nam napolje pak si tam popojemo! Domaj bomo bedvali. Jo idem z traktorom, ti Ivek pak itak peš z kombajnom

(Franc se oblači i odlazi Ana posprema ... Ulazi Jona).

JONA: Kaj je Franc dišev? Ana sam ti komaj čokala kaj ti povem za toga tvojega Iveka! Pred Francom sam si ni vupala niti pisnuti.

IVEK: Dejte no soseda kaj ste pok čuli takvoga?!

JONA: Kaj? To da se z Đurđo Lackovo navločiš to!

ANA: Jezoš i Marija! Pak je to Ivek istina? Joj sam kaj na Marica zeznala!

IVEK: Mamika pak sam jo samo porpot peljav z avtom. A ste mi ni vi dve govorile da moram bole koli puc hoditi. Što bi vas razmel!?

ANA: Ivek pak si onda bil dečko a ve si ožejeni čovek i dete ti je na potu!

IVEK: Znom jo to, ali kaj si morem kaj ve puce tak za menom begajo. A si vam mislim da moram sejeno i jo več prakse dobiti vuti stvori.

JONA: Ivek, Ivek! Pak so te puce čisto zmešale. Nazodje te Marica stovi.

IVEK: Soseda, jo nam Marici nikaj rekel. Sam kaj ji nate vi kaj zbobnali. Mama pak si mi i ti rekla ako imaš več prakse da to nikaj oni stvori ne škodi. Si ni rekla » Kak se rastegne tak se i nazoj skrči.

ANA: Joj meni! Pak kaj bo se stoga zišlo! Ivek idi ve za japom na polje kaj si na mislil desi.

IVEK: Idem mom, a vi soseda čisto tiho bodite itak sam trače nosite po seli.

(Odide...)

JONA: Jo trače nosim! Išče bi i ve biv dečko da ga ne bilo mene. Sam se čakaj kaj te jo v roke primem onda boš ti znal što nosi trače

ANA: Zmiri se no Jona. Im ti je ni tak misliv. Pak vidiš da se je bogec splašiv.

JONA: Samo mi nek išče nekaj takvoga reče bo onda videl. Ve jo idem, potli vam dem pomogat posprovljat kalampera.

(Odide...)

ANA: Joj meni, samo nam je išče to falilo. Božek drogi dej kaj se Ivek zmiri i kaj na Marica nikaj zeznala.

(Dolazi Marica)

MARICA: Dober den mama kaj ste somi?

ANA: Kalampira ti skopljejo. Ve bo japa saki čas dopeljav prvo prikolico. Kak je s tobom, je se v redu?

Marica: Dobro, se je dobro, kaj nam japi zobila reči da sam bila pri biležniko.

ANA: Marica pak kaj si tam iskala?

MARICA: Kaj ste več zobili kaj so mi japa obečali?

(Ulazi Franc)

FRANC: O bok Marica! Več si domaj? Kaj je pok to zobila kaj sam jo obečal?

MARICA: Sam mom spotoma išla k biležniku pitat za prepis. Znote za one mekote?

FRANC: Je Marica s tem bomo malo počakali. Se nam nikam ne žuri.

MARICA: Kaj ste pak onda obečovali? I Ivek se več srdi kaj ste mo ni nikaj prepisali. Mi je i on rekel da se moramo koli toga spominati.

FRANC: Bormeš se moramo spominati! Jo kaj bom delav, a on gospon se bo koli navožav i išče kaj mo prepisem!

ANA: Franc kaj govoriš tiho bodi! Marica se bo v vredo. Nikaj se nej sekirati.

FRANC: Ti pak tiho bodi! Ve ga itak ni časa kaj bi se spominali. Idem nazoj napolje.

MARICA: Idem si jo malo leči. Tak me cug zmočiv. Ve vidim da bi mi praf došev ispit za avto. A Ivek navek ima nekvo delo dok me tre kam peljati.

ANA: Idi idi Marica samo si počini.

(Marica odide)

ANA: Joj meni! Ve nam samo fali kaj ti naš dečko bnori. A tak smo ga morali nagovorjati za puce. Ve pak se samo lišpa, dide od doma niti komo kaj veli... A to da prevoža Đurđo Lackovo sam več i jo opozila. Bormeš bom morala paziti kaj na Jona kaj zlojnola pred Maricom. Bolje da nam naj denes došla pomogat. A pok ji nemrem reči, bo mom znola zakaj nam je ni treba. Unda bom stopram vroga naprovila. Božek drogi, pomori nam dej Iveku rasvetli pamet!

(Vani se čuje buka... dolazi Ivek...)

IVEK: Bok mama. Kaj ste nabajli težoke? Meni se je Đurđa ponudila pak sam ji rekev kaj dojde malo pomogat.

ANA: O bok drogi! Pak si ni pri pameti! Pak znoš da de Jona pomogat! Ve boš vroga i Lucifera skupa spraviv.

IVEK: Nikaj se naj mamika sekirati. Pak mi na nikaj naprovila. A kaj soseda Jona govori jo naj poslušati. Znoš kakva je ona: Prije me je vučila kak moram puce malo koli nog petati i te stvori. Istina Marica me je dost nafčila ali ti sejeno moram malo več prakse dobiti vutim stvorima. A de je pak Marica?

ANA: Ve si se stopram zmisliv. Malo si počivlje, se je zmočila. Ve bi moral koli nje bolje hoditi, jo malo pomaziti, a ne koli bnorevati.

IVEK: Bom mama, bom. Idem ve Marico pogledati.

(Na vratima se sretne z Maricom...)

IVEK: O Marica kaj si se stola? Ti si sam počivlji! Delo bo i bez tebe naprovljeno. Kak je s tobom, si v redu?

(Med govorom grli Marico...)

MARICA: Se je v redu Ivek samo sam se malo zmočila, znoš kak je na cugu. Dok sam išla na stanico sam ti malo po štecunima pogledala Da si boš našel čas kaj peš malo z menom kaj kupimo kaj je treba?

IVEK: Pak se ti jo Marica vuto nikaj ne razmem kaj je treba.

MARICA: Jo bom se zbrola Ivek, ti sam peš kaj boš nosil i kaj me boš peljal. Kak bom po cugu s temi paketi hola.

IVEK: Marica, pak ti i avtobus pelje...

(Uskoči Ana...)

ANA: Kakof avtobus te nahoja! Drugi tjedan se boš spakoval i lepo peš z Maricom v štecune.

MARICA: Tak je mama. Onda na itak nikvo velko delo, pak bo čas za štecune, a i peneze boš dobil za pajceke.

IVEK: Je, jo sam si več splaniral kam bom dol te peneze. Trebam radijo za avto, novoga akumulatora, gume... Niti mi na dost.

(Ana i Marica gledajo zabezegnuto).

MARICA: kaj to govoriš... im se obnošaš kak ljudski čovek. Avto lefko počoka, dete pak na pitalo: Lefko dojdem na svet?" A kaj boš onda som begal po štecunima? Kaj boš donesel dok pem z detetom dimo, kaj?

IVEK: To je bor lefko Marica, pak je več tulko te robice, zev bom se skupa, ti boš pak tam prebrola kaj bo treba.

MARICA: Onda si mi ti ne treba. Nazodje boš se skupa domaj staj, pak nam mela Kaj detetu bleči.

(Čuje se kucanje... Ulazi Đurđa.)

ĐURĐA: Bok. Došla sam vam malo pomagat kalampera posprovljati.

ANA: Fola lepa, ni nam je treba, već sam jo dobila težoke. O i Jona je već tu.

(Ulazi Jona...)

ĐURĐA: Več nas bo prije bote gotovi. Kaj Ivek išče si se ne ftegel počesati? Hodi kaj ti poprovim frizuro.

IVEK: Denes pem k brici kaj me malo vredi.

ĐURĐA: O fino, onda pem mom i jo k frizerki, pak me boš peljal, kaj nem z biciklinom.

MARICA: Ivek se nema časa koli navožovati. A drugo ima i joko slabe gumije, baš je malo prije som rekel.

IVEK: Im so ne tak slabe kaj se nej mogel z njimi peljati išče jen čos.

JONA: Ivek ak je tak onda pem i jo z vami a i Ana je bormeš potrebna frizerke.

IVEK: Je soseda, kaj vi mislite, da jo imam časa za celo selo kaj vas bom tam načekoval?

ĐURĐA: Ivek tiho bodi, pak pemo na kovico za te čos dok bodo one gotove.

IVEK: To je nekaj druguga. Onda, dok posprovimo se spakujte pak pemo.

ANA: Jo nem nikam! A i ti itak moraš pospraviti stroje.

MARICA: Tak je, se nado japa somi močili. Kaj Ivek ve so ti mom ni gumije tak slabe? A ti Đurđa, kaj je tebe brige kakvo frizuro ima Ivek?
Bolje se zose brigaj.

IVEK: Marica pak je Đurđa ni nikaj slaboga mislila. Ona je mlojša pak zno kakve se ve frizure nose.

MARICA: Kaj jo pak sam tak več stora da nikaj neznam. Kuljko jo vidim zno ona i kaj drugoga kak se nosi, a ne samo frizure!

IVEK: Nej se Marica srditi kaj ti na naškodelo.

MARICA: Meni na nikaj naškodelo. Jo sam zdrava, a I dete je fola Bogu.
Meni se čini da je s tobom Ivek I z Đurđom nekaj nampak.

ĐURĐA: Marica pak kaj bi bilo nampak. Samo se na Iveko spločalo iti dimo.
Bolje da si malo posedi i počine, a ne kaj se bo samo koli navožav.

MARICA: Tebe je ni nikaj brige kaj se mu sploča i da si bo Ivek počivav.

ĐURĐA: A i ti bi lefko išla z nami, samo kaj ak si več sfrizerana

JONA: Đurđa niti tej bormeš kak vidim ni tre nikam iti! Kaj je kaj nampak s tobom, kaj si betežna?

ĐURĐA: Ne soseda tak kak vi na jeziko, ne, zdrava sam kak dren, kaj se mi ne vidi - ili slabo vidite?

JONA: Hm, dobro ti jo vidim išče preveč dobro, a tebi zvuna nikaj ne piše, pak si mislim, da si betežna kaj se več nemreš z biciklinom peljati.

ĐURĐA: To da vi dobro vidite onda malo i sebe pogledajte kaj nate sam druge gledali!
Vi navek samo bubnete i živi ostonete.

JONA: Je dete drogo, ti išče moraš čudaj žgonci pojesti kaj boš ti lefko tak bubnola i
živa ostola. Sam se poglej...

(Ulazi Franc...)

FRANC: Kaj se prinas f kuhji kakva sednica održovlje? Tak ste se lepo
razkokodokali kaj se vas tijam do križoja čuje.

ANA: Nikaj je ne Franc, nikaj. Hoj si sej malo, se naješ, onda pemo si skupa na delo.

FRANC: Vroga je ne nikaj. Ove dve zijajo, poglej je sam kaj si oči ne skopljejo!
Marica moči, gospon stoji kak gosok a ti nikaj je ne Franc, nikaj.
Pitam vas kaj se tu dešovlje?!

IVEK: Kaj bi se japa dešovalo. Žene kak žene. Ve bi se štele najempot k frizeru. A jo
bormeš nemam časa kaj bi je navožoval. Prvo moramo se fčiniti si mislim i onda
moram z Maricom po štecunima. Na soma hola, pak sam jo otec, a ne Marica.
Hodi sim k meni (*grli Marico*). A ti Đurđa jo bormeš nemam časa kaj bi te peljal.

ĐURĐA: Ali Ivek...

FRANC: Nikaj ali Ivek, ti je lepo povedal? A on ima koga navožati. Ti pak si soma
koga poišči što te bo navožav ili se Joni dej v roke

JONA: Bormeš si bom dobro premislila ako bom išče kam nosa rivala.

ANA: Kaj naš Jona. Im si ti to fletno zobiš.

MARICA: Fola Bogu jopa, kaj ste došli nuter. Bog zno kak bi to se skupa zišlo. Japa
ve dok pem skupa z Ivekom v štecune, pete onda i vi z nami?

FRANC: Pak kaj bom jo tam delal?

MARICA: Japa, se vam pri bilježniku nikaj ne dela. On lepo se napiše, a vi pak
samo podpišete.

FRANC: Ve ga itak ni časa kaj bi se spominali. Hote se najemo pak idemo kalampira
posprovljat.

Štefanija Mesarić, Praksa

IVEK: Japa, f nedeljo bo čas pak se bomo dogovorili, onda pemo si skupa f Čakovec.

FRANC: Bomo vidli deca, bom si išče malo premisliv, bomo vidli...

KRAJ